ΕΤΟΣ Γ. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ. 22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1887 ΑΡ. 109.

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσιτῆς Κύπρου Σελ.
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ ..... φρ. 15

ΣΦΙΓΞ

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. --- Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι, δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ——Editor S. HOURMOUZIOS.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

(Συνέχεια.)

—

Γ'. Διαρρύθμισις ἐπὶ τὸ βέλτιον τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων.

Πέρυσιν ἐν τῷ ἐναρκτηρίῳ λόγῳ του ὁ πρώην Ἁρμοστὴς ἔκαμε μνείαν καὶ περὶ τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων. «Διάφορα ὑπομνήματα, εἶπεν, ἀπὸ τοῦ 1879, ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τινων λαϊκῶν μοὶ ἐπεδόθησαν, δι' ὧν ἔλεγον ὅτι ἡ θέσις τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν καθίσταται δυσχερεστέρα, καθότι καίπερ δικαιούμενοι νὰ λαμβάνωσι τὰ ἔκπαλαι χορηγηθέντα αὐτοῖς δικαιώματα, πράγματι λαμβάνουσιν ἐλάττονα τῶν ὅσων προσεπορίζοντο πρὸ τῆς Βρεττανικῆς κατοχῆς. Ἡ Κυβέρνησις — εἶπεν ἐν τέλει ὁ Ἁρμοστὴς — δὲν θὰ ἀπέστεργεν, ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐπόθουν τοῦτο, νὰ συλλέγῃ καὶ ἀποδίδῃ τὰ εἰθισμένα δικαιώματα τῶν Ἐπισκοπῶν. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ἡ Κυβέρνησις οὐδαμῶς δύναται νὰ προβῇ εἰς ἐνέργειάν τινα χωρὶς πρότερον νὰ μάθῃ τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἰδέας τοῦ λαοῦ, προσκαλῶ δὲ τὸ συμβούλιον νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος».

Ὡς γνωστὸν πρὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς ἐβοήθει ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις τοὺς Ἀρχιερεῖς εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν τοιούτων εἰσοδημάτων, πολλάκις δὲ ἐχορήγει πρὸς τοῦτο ζαπτιὲν ὅστις συνώδευε τοὺς ὑπαλλήλους οἵτινες περιήρχοντο καὶ εἰσέπραττον τὰ τοιαῦτα δικαιώματα. Ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἠρνήθη νὰ κάμῃ τοῦτο, καὶ τούτου ἕνεκεν ἠναγκάσθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς νὰ δώσωσιν ὑπόμνημα ἐν ᾧ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀφορῶσι τὴν πατρίδα γενικοῖς ζητήμασιν, ἐτέθη καὶ χωριστὸν κεφάλαιον περὶ τῶν θρονικῶν εἰσοδημάτων, τοῦ ὁποίου ἡ ἔννοια ἦτο ὅτι, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν βοηθῇ ὡς ἡ προκάτοχος τὴν εἴσπραξιν, τὰ πανάρχαια ταῦτα καὶ διὰ φιρμανίου καθορισθέντα εἰσοδήματα, δι' ὧν συντηροῦνται αἱ Μητροπόλεις καὶ διάφορα φιλανθρωπικὰ καταστήματα καὶ ἄποροι οἰκογένειαι, θὰ ἐκλείψωσιν ἐντὸς ὀλίγου.

Ἡ Κυβέρνησις εἰς ταῦτα ἀντέταξε σιγήν, ἡ δὲ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον πλήρης ἢ ἐλλειπὴς τῶν εἰσοδημάτων εἴσπραξις ἔμενε πλέον εἰς τὴν ἱκανότητα τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν ὑπαλλήλων των. Πλὴν τί συνέβη; Ἐκ τῶν Ἀρχιερέων οἱ μᾶλλον αὐστηροὶ καὶ μᾶλλον ἀπαιτητικοί, εἰσέπραττον αὐτὰ σῶα οἱ δὲ μᾶλλον ἥπιοι καὶ ἧττον αὐστηροὶ τὸ ἓν δέκατον μόλις. Τοῦτο συνέβη καὶ τοῦτο συμβαίνει. Πλὴν ὅσον ἡ αὐστηρότης καὶ σκληρότης εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς, τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ἀρχηγούς μας, εἶνέ τι ἄτοπον, τόσον ἢ ἥπιότης τούτων καὶ ἀδιαφορία θὰ εἶνε αἴτιον νὰ ἐκλείψωσι τόσα εἰσοδήματα, διὰ τῆς καλῆς τῶν διοικουμένων χρήσεως δύνανται πολλὰ καλὰ νὰ γείνωσιν. Ἐκκλησιαστικῶς, λοιπὸν ἢ μᾶλλον Χριστιανικῶς δὲν ἐπιτρέπεται ἡ αὐστηρότης καὶ ἡ σκληρότης· ἐθνικῶς ὅμως, πρὸς διάσωσιν δηλ. περιουσίας ἐθνικῆς, δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀδράνεια καὶ ἡ ἀδιαφορία. Καὶ ἐπειδὴ οὔτε τὸ πρῶτον ἐπιτρέπεται οὔτε τὸ δεύτερον συγωρεῖται εἰς τὰ ἱερὰ ταῦτα πρόσωπα, ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ παραιτηθῶσι τῆς τοιαύτης εἰσπράξεως, διότι ἀδύνατον, πρὸς τοῖς ἄλλοις νὰ λείψῃ ἡ μομφὴ ἢ ἡ ἰδέα τοὐλάχιστον, ὅτι δὲν γίνεται καλὴ χρῆσις τῆς περιουσίας αὐτῆς.

(ἀκολουθεῖ).

ΤΟ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ ΤΕΛΟΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

—

Ἡ ἀξία τῆς σταφίδος προσδιορίζεται ἀνεκκλήτως ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ τελωνείῳ ἐκτιμητοῦ, ἀποφαινομένου αὐτὴν πρὸς 70)40 Π. χ. τὴν ὀκᾶν, καὶ τὸ τέλος πρὸς 7)40, ἀλλ' ἡ ἀγοραία ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰ 60)40.— «ἀδιάφορον. Ἂν σου συμφέρῃ στεῖλέ την, ἂν δέν σου συμφέρῃ πάρτην πίσω». — Μετά τινας ἡμέρας ἡ σταφὶς ὑποτιμᾶται εἰς 50)40· ὁ τελώνης καὶ πάλιν ἐκτιμᾷ πρὸς 70)40, διότι λέγει, «σὺ ἀγόρασες πρὸς 70)40, δὲν τὴν ἠγόρασες πρὸς 50. Εἶναι ἀπὸ ἐκείνην, ὁποῦ κατέβασες ταῖς προάλλαις, πρ. 70)40». Ἂν δὲ Δερβὶσ Ἐφέντη, π.χ. (ὁ ἐκτιμητὴς) ἡ σταφὶς ὑψοῦτο σήμερον εἰς δύο γρόσια, ἐπειδὴ ἐγὼ τὴν ἔχω ἀγοράσει πρὸς 50 παράδες, θὰ τὴν ἐξετίμας πρὸς 50)40, ἢ πρὸς 2 γρόσια; ὄχι πρὸς δύο διότι δὲν πρέπει νὰ ζημιόνῃ τὸ κουμέρκι» — Ἀλλ' ὁ ἔμπορος; — ναί. — «Λῦ καὶ καλή σου ὥρα λοιπὸν Δερβὶσ Ἐφέντη, ὅτι δὲν τὴν ἐκτιμᾷς καὶ πρὸς 100 παράδες»· — καὶ λοιπόν; — λάβε εἶδος — ὄχι ὄχι. πολλὰ λόγια δὲν χρειάζονται ἢ πλήρωσε, ἢ σήκουστην. ὁ δ' ἔμπορος ἐκὼν ἀέκων πληρόνει τὸ ὑπὸ τοῦ Δερβὶσ Ἐφέντη ὁρισθὲν τέλος. Ποῦ ὁ ἔμπορος νὰ ἀνενεχθῇ; Εἰς τοῦ τελώνου; ἀλλ' οὗτος λέγει, «ἄρες τὴν πραγματείαν σου ἔκθετον εἰς τὰς βροχάς, εἰς τὰ κύματα, εἰς τὴν διαρπαγὴν ἐπὶ 15 ἀκόμη ἡμέρας, ἀνενέχθητι, στέλλω τὴν ἀναφοράν σου εἰς τὸν γενικὸν τελώνην, καὶ τότε συμμορφούμεθα ταῖς διαταγαῖς αὐτοῦ». Ὁ ἔμπορος μὴ ἔχων ποῦ νὰ καταφύγῃ, διότι καὶ ὁ Διοικητὴς λόγῳ ἀναρμοδιότητος, τ' αὐτὰ θὰ ἀντιτάξῃ αὐτῷ, πληρόνει κατὰ τὸ «αὐτὸς ἔφα» τοῦ Δερβὶσ Ἐφέντη, καὶ φεύγει πλήρης ἀπογοητεύσεως, διὰ τὴν φανερὰν καθαρὰν ἀδικίαν. Μετὰ παρέλευσιν 15 ἡμερῶν, μὴ ὁ ἔμπορος θὰ δικαιωθῇ; ὁ ἐκτιμητὴς θὰ ἐπαναλάβῃ τ' αὐτὰ καὶ ὁ αὐτὸς «θὰ κινῆται ἀνάγυρος». Οὕτως ἀπὸ αὐθαιρεσίας εἰς αὐθαιρεσίαν, ἀπὸ ἀδικίας εἰς ἀδικίαν ἀσυστόλως βαίνοντες καλύπτομεν τὸν καταργηθέντα τῆς δεκάτης φόρον, ὡσεὶ οὗτος ἐτελεῖτο οὐχὶ πρὸς 10 ἀλλὰ πρὸς 15 τοῖς 0)0. Τῷ ὄντι αὐθαίρετος τῶν οἴνων ἐκτίμησις ὑπὲρ τοῦ φόρου ζιντζιριέ, αὐθαίρετος καὶ μονομερὶς ἐκτίμησις τῶν σταφίδων ἐν τῷ τελωνείῳ, ὑπὲρ τοῦ φόρου τῆς δεκάτης τῶν σταφυλῶν, ἐκβιαζομένη ἐκτίμησις τῶν χαρουπίων, χάριν πάλιν τῆς δεκάτης, ὁ φόρος πλέον δὲν εἶναι δεκάτη, ἀλλὰ τρίτον· καὶ ἂν τὸ παρ' ἡμῖν καλούμενον τρίτον (δεκάτη), δὲν εἶναι παραφθορὰ τοῦ Ἰταλικοῦ diritto, ἀλλὰ δεκάτη ἐπίτριτος οἵα ἡ τότε ἐκτιμένη τοῖς ἐν Κύπρῳ κληρούχοις (τιμαριώταις) δεκάτη, ἣ καὶ νῦν ὅπου εἰσέτι σώζονται τὰ λείψανα τοῦ τιμαριωτισμοῦ, τελεῖται, καὶ τριτίνα καλεῖται, λυπούμεθα σφόδρα, ὅτι ἐπὶ ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, ἐπανῆλθεν ἐν Κύπρῳ οὐχὶ ἡ παντα-χοῦ καταργουμένη δεκάτη ἀλλὰ τὸ Τρίτον, ἢ Τριτίνα· ἀλλὰ, τούτων οὕτως ἐχόντων, πλεονεξία ἐν τοῖς τελωνείοις, ἀγανάκτησις καὶ ἀποδυσπέτησις διὰ τὰς παρεμβαλλομένας δυσκολίας τῷ ἐμπόρῳ, τροχοπέδαι καὶ ἀλυσόδεσις τοῦ ἐμπορίου, εἶναι δουλεία ἐν ἕλεσι καὶ δεσμὰ διὰ βίου καὶ οὐχὶ Ἐλευθερία καὶ κίνησις τοῦ ἐμπορίου ἐπὶ ἐδάφους στερεοῦ καὶ καθαροῦ. Ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου, ἡ κατάργησις τῶν δημοσίων μετρήσεων καὶ σταθμεύσεων. Ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου, ἡ ἀδιατίμητος πώλησις τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαιοτά-

των τροφίμων, παρ' ἀνθρώπων αἰσχροκερδῶν, ἀλωτῶν, περιποιουμένων τὰ ἀθέμητα καὶ συγκεντρούντων ἐν ἑαυτοῖς τὸν ἄρτον, τὸ ἅλας τὸ κρέας, ἴσως δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐξυψούντων τὰς τιμὰς μέχρις ἀπελπισίας τοῦ καταναλωτοῦ, τοῦ ὑπερπληρόνοντος τὰ τρόφιμα λόγῳ τῆς Ἐλευθερίας τοῦ Ἐμπορίου, ἀφειμένου ὅμως εἰς συνειδήσεις πεπωρωμένας! Χάριν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου ἀφίεται αὐτοῖς καὶ τὸ σταθμίζειν καὶ μετρεῖν διὰ μέτρων καὶ σταθμῶν παραπεποιημένων καὶ χειρῶν δεξιωτάτων εἰς πτερόεσσαν μέτρησιν καὶ στάθμισιν! Χάριν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου εἰσὶν ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνεπίβλεπτα τὰ μέτρα καὶ σταθμά! Χάριν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου οἱ καυστικοὶ τόκοι καὶ τὰ ἀθέμιτα τῶν παραλογισμῶν κέρδη! Ἀλλὰ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα δὲν εἶναι στοιχεῖα ἐλευθερίας, ἀλλ' ἠθεμίτου αἰσχροκερδείας ἐξηπλωμένης ἐν ὁμάδι τινὶ ἀνθρώπων, καὶ αὐτὴν τὴν συνείδησίν των ἐμπορευομένων.

Ἀλλ' ἀπὸ τῶν σταφίδων, τῶν οἴνων καὶ κερατίων κατήλθομεν εἰς τὸ ἐργαστήριον τῆς καθολικῆς τέχνης, ἥτις ἐξευτελίζει καὶ καταχραίνει τὸ ἀληθὲς ἐμπόριον. Οἱ ἐμποροκάπηλοι καὶ ἐμπορολειμεῶνες οὗτοι, οὐκ εἰσὶν ἔμποροι ἀλλ' ἀληθεῖς τοῦ ἐμπορίου διαφθορεῖς. Ἐπανερχόμεθα· ἡ τῶν σταφίδων ἐν τῷ τελωνείῳ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ τελώνου γνωμένη ἐκτίμησις ἄνευ ὅρων εἶναι ἔντων αὐθαιρέτων καὶ ἀδικωτάτων. Ὁ τελώνης ἐκμεταλλεύεται τὴν πλημμέλειαν τοῦ νόμου, οὗ τὸ πνεῦμα οἰκοδομεῖται ἐπὶ τῆς συντάξεως τῆς νομίμου τῶν τελωνιζομένων ταχτικῆς ἐκτιμήσεως· ἀλλ' εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ νομοθέτης ὤφειλε καὶ τὴν ἐν τούτῳ ἐπανάληψιν νενομισμένης ἐκτιμήσεως, ἵνα περιστέλληται ἡ πονηρία καὶ τὸ Campo libero τῆς τελωνειακῆς ἢ Δερβισικῆς ἀπληστίας. Ἀλλ' ἂν τοῦτο ἐν τῇ συντάξει τοῦ νόμου παρημελήθη, παρωράθη, ἀνάγκη νὰ καταρτισθῇ νὰ συμπληρωθῇ ὁ νόμος, νὰ τεθῶσι φραγμοὶ εἰς τὴν αὐθαίρετον ἀποκοπὴν ἵνα μὴ ἀδικῆται τὸ ἐμπόριον, διότι τοῦτο εἶναι τάχα ἐλεύθερον· ἀλλὰ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ ἀνὰ στόμα ἔχοντες, ἂς μὴ φορτόνομεν δι' ἀλύσεων βαρυτάτων καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἀνακόπτωμεν καὶ τὸ ἀναγκάζωμεν νὰ ὀκλάζῃ καὶ καταπίπτει δουλικώτατα. Ἀνάγκη νὰ καταρτισθῇ ὁ νόμος.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ

Ἡ Εὐρώπη ὁλοκλήρος ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὁπλίζεται ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ διατηρήσῃ εἰρήνην. Ἀγρυπνεῖ μία Δύναμις ἀγρυπνεῖ καὶ ἡ γείτων ἐκείνης διὰ νὰ τῆς παύσῃ τὰ ὁπλίσματα, καὶ οὕτως ἀπὸ τὴν μίαν ἕως τὴν ἄλλην τὸ πρᾶγμα προχωρεῖ. Ὁπλίζεται καὶ συναθροίζει στράτευμα ἡ μία Δύναμις, ἡ ἄλλη τὴν ἐρωτᾷ « διατὶ ὁπλίζεσαι ἐδῶ πλησίον μου »; « δὲν ὁπλίζομαι, τῆς λέγει, διότι τάχα φοβοῦμαι ἀπὸ τίποτε, ἀλλὰ διὰ ἀσφάλειαν καὶ πρὸς τὸ νὰ διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη». Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀρχίζει ἡ δευτέρα Δύναμις τοὺς ἐξοπλισμοὺς καὶ τὰς στρατολογίας· τὴν ἐρωτᾷ ἡ πρώτη « διατὶ ὁπλίζεσαι»; «ὁπλίζομαι, τὴν ἀπαντᾷ καὶ ἐκείνη, ὄχι διότι τάχα φοβοῦμαι σὲ, ἤτις ὁπλίζεσαι, ἀλλὰ πρὸς προφύλαξιν καὶ πρὸς τὸ νὰ διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη». Τοιουτοτρόπως ὅλαι αἱ Δυνάμεις, Ρωσσία, Γερμανία, Αὐστρία, Γαλλία, Ἀγγλία, Τουρκία καὶ αὐτὰ τὰ μικρὰ κράτη, ὁπλίζονται καὶ στρατολογοῦν δι' ἀσφάλειαν (ἀπὸ κλέπτας φαίνεται) καὶ διὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη Μὴ φοβεῖσθε ὅμως. Καὶ πόλεμος ἂν ἐκραγῇ, καὶ ὁλόκληρη Εὐρώπη ἂν ἀρχίσῃ ἀλληλοσφάγημα, τοῦτο θὰ γείνῃ χάριν τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης καὶ τίποτε ἄλλο. Ἆ! αὐτὴ ἡ κυρὰ Εἰρήνη εἶνε θεὰ καταγθόνιος ἀφοῦ χάριν της πρέπει νὰ ἀλληλοσφαγῶσιν οἱ ἄνθρωποι. Καὶ θὰ ἀλληλοσφαγῶσι διότι οὕτω θέλει ἐκείνη.

Κατὰ τὰς τελευταίας τηλεγραφικὰς εἰδήσεις, αἱ σχέσεις Ρωσσίας Γερμανίας καὶ Αὐστρίας εἶνε φιλικαί, ἀλλ' αἱ τῆς Γερμανίας καὶ Γαλλίας εἶνε τεταμέναι· δηλ. ἐτέντωσαν καὶ κινδυνεύουν νὰ διαρραγῶσιν.

Ἐκ τῆς θρησκευτικῆς ἐφημερίδος Ἀθηνῶν «Σιὼν» ἐρανιζόμεθα τὴν ἑξῆς πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ζακύνθου καὶ συντάκτην τῆς μνησθείσης ἀξιολόγου ἐφημερίδος, ἐπιστολὴν τοῦ μακαρίτου Μητροπολίτου ἡμῶν, ἐξ ἧς καταφαίνεται πόσον ὁ ἀείμνηστος ἐφρόντιζε περὶ φωτίσεως τῶν καθ' ἑαυτὸν ἐντὸς τοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅσον καὶ ἐν τῇ Πολιτείᾳ. Τὰς ἐπὶ τοιαύτῃ θείᾳ ἐπιστολῇ ταύτης ἰδέας μας θέλομεν ἐκθέσει ἐν προσεχεῖ φύλλῳ.

Προσφιλέστατέ μοι συνάδελφε!

Δὲν ηὐτύχησα νὰ γνωρίσω ὑμᾶς προσωπικῶς, ἀλλὰ γινώσκω ὑμᾶς ἐκ τῶν ἔργων, καὶ οὐδὲν κωλύει νὰ διακοινώσω ὑμῖν τὰς σκέψεις μου ἐπὶ σπουδαιοτάτου ζητήματος. Πρώτιστα ἐπαινῶ ὑμῶν τοὺς ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξους ἡμῶν Πίστεως διηνεκεῖς καὶ εὐπροαιρέτους ἀγῶνας· φρονῶ ὅμως, ὅτι θὰ ἀποβῶσι μᾶλλον καρποφόροι, ἐὰν ἐκ συνεννοήσεως μετ' ἄλλων εἰλικρινῶν χριστιανῶν, ἔκ τε τοῦ Κλήρου καὶ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, τεθῇ ὡς ἀφετηρία βάσις τις ἡ ἀρχὴ τῶν ἀγώνων τούτων νέα, ν' ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιδιώξεως τοῦ θείου σκοποῦ διὰ νέων μέσων· διότι πιστεύω, ὅτι οὐδεὶς δύναται εὐσυνειδήτως ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας ματαιοπονοῦσι πάντες οἱ ἀγωνιζόμενοι τὸν καλὸν ἀγῶνα κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχήν· φοβοῦμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Πάντες παρατηροῦμεν μετὰ βαρυαλγήσεως καρδίας ὅτι τὰ ῥήγια τοῦ Ὑψίστου σκηνώματα κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν κοινῶν προσευχῶν εἶναι κενά, καὶ ὀπημέραι κενοῦνται ἔτι μᾶλλον. Ὁ Μ. Βασίλειος δὲν θὰ εὕρισκε λέξεις νὰ θρηνήσῃ τὴν τηλικαύτην κενότητα τῶν Ναῶν τῆς νῦν ἐποχῆς. Ἐσχημάτισα δὲ πεποίθησιν, ὅτι ἡ φωνὴ ἡμῶν εἶναι καὶ θὰ ἦναι φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐφ' ὅσον δὲν ἄρωμεν τὰ αἴτια τοῦ φαινομένου τούτου, ὧν τὰ κυριώτερα κατ' ἐμὲ εἶναι: 1) ἡ μακρότης τῶν ἀκολουθιῶν μας, καὶ 2) τὸ ὀχληρότατον ὕφος τῶν ψαλτῶν μας.

Βεβαίως οὐδεμίαν ὑπέχομεν αἰτίαν διὰ τὸ πρῶτον ἀλλὰ διὰ τὸ δεύτερον πταίομεν πάντες, καὶ πταίουσι καὶ αἱ περιστάσεις αἱ πολιτικαὶ τοῦ Ἔθνους ἡμῶν τοῦ πολυπαθοῦς. Τὸ πολὺ τοῦ χριστιανικοῦ μας πληρώματος ἐστερεῖτο τῶν μέσων τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων αὐτοῦ, καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν δὲν ἠσθάνετο τὴν ἀνάγκην, ἀλλ' ἀργότερον ἐπεθύμησε παιδείας, καὶ εὗρε πρόχειρα μέσα τοὺς πόρους τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Μοναστηρίων· οἱ δὲ διέποντες τὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἀξιεπαίνως φερόμενοι τότε, δὲν ἀντέστησαν, διότι οὐδὲν ὑπῆρχε τὸ μᾶλλον κατεπεῖγον ἐθνικὸν ἔργον· ἡ θρησκευτικότης τοῦ λαοῦ ἔβάδιζεν ἀφ' ἑαυτῆς οὐδένα διατρέχουσα κίνδυνον· ἀλλὰ μὲ τὴν πρόοδον τοῦ χρόνου οἱ ἐκ τοῦ λαοῦ προέκοπτον εἰς παιδείαν, ὁ δὲ πολὺς Κλῆρος ἐστρατολογεῖτο ἐκ τῶν ἀγραμμάτων, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἤρξατο περιῤῥόνησις τῶν γραμματισμένων μας πρὸς τοὺς ἀγραμμάτους λειτουργούς· τὸ κατ' ἀρχὰς βραδύτερον δὲ ἡ περιῤῥόνησις αὕτη ἐξηπλώθη μέχρι τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, καὶ ἔτι βραδύτερον μέχρι τοῦ ἔργου αὐτῶν, ἤτοι τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, ἃς ἀγνοήσαντες μὴ γινώσκοντες βαθμηδὸν τὸ κακὸν τοῦτο παράδειγμα ἐπέδρασεν ἐπὶ τοῦ πολλοῦ λαοῦ καὶ ἰδοὺ κατ' ἐμὲ πόθεν ἡ θρησκευτικὴ ἀδιαφορία. Καιρὸς λοιπὸν νὰ ἀποπειραθῶμεν τὴν ἄρσιν τῶν αἰτίων, ἤτοι δέον τὰ τῶν Ναῶν εἰσοδήματα (παρ' ὑμῖν δὲ καὶ τὰ τῶν δημοσιευθέντων Μοναστηρίων) νὰ χρησιμοποιηθῶσι πρὸς τὸν κυριώτατον αὐτῶν ἐξ ἀρχῆς σκοπόν, εἰς τὴν ἀξιοπρεπῆ διατήρησιν τῶν Ἱερέων καὶ ψαλτῶν, ὑποδοσηθούντων, ὅπου ἀνάγκη τῶν ἐκκλησιαζομένων. Τοῦτο θὰ ἐφελκύσῃ ἀνθρώπους τυχόντας στοιχειώδους τινὸς τοὐλάχιστον παιδεύσεως, ὅπως ἀσπασθῶσι τὸ ὑψηλὸν ἔργον τῆς ἱερωσύνης, καὶ τότε θὰ λείψῃ βαθμηδὸν ἡ πρὸς τοὺς λειτουργοὺς περιῤῥόνησις, ὡς καὶ ἡ συνέπεια αὐτῆς, ἡ πρὸς τὰς Ἀκολουθίας ψυχρότης· ὅπως δὲ διευκολυνθῇ ἡ μεταβολὴ αὕτη, ἀνάγκη νὰ συντομευθοῦν καὶ αἱ μακραὶ μας Ἀκολουθίαι. Δὲν λέγω τι περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ Κλήρου, διότι ὑμεῖς μὲν ἔχετε τὰς ἱερατικὰς Σχολὰς καὶ τὴν Ῥιζάριον, παρὰ δὲ τοῖς ἔξω Ἕλλησιν ἡμῖν ἀρκεῖ ἡ ἐν τοῖς κοινοῖς Σχολείοις παίδευσις, δὲ νὰ μείνῃ πάντοτε ὁ Κλῆρος ἡνωμένος μετὰ τοῦ λαοῦ· δὲν συμφέρει ἡμῖν ἐθνικῶς ἡ σύστασις σεμιναρίων, ὡς παρὰ τοῖς Δυτικοῖς.

(Ἀκολουθεῖ).

ΧΡΟΝΙΚΑ

Μετὰ τὰς χιόνας ἡ ψύχρα βεβαίως, ἀλλὰ καὶ ἡμέραι καλαὶ ἄνευ βροχῶν ἐξακολουθοῦν ἐπί τινας ἡμέρας καθ' ἃς βασιλεύει ὁ Ἥλιος ὁ ὁποῖος κατέστη προσφιλὴς εἰς πάντας μὲν, ἀλλ' ἰδίως εἰς τοὺς ἀέργους ἢ τοὺς ὀκνηρούς. Τὸ κακὸν εἶνε γενικὸν ὡς πρὸς τοῦτο. — Γῶν γεωργῶν ἐσίγησαν τὰ παράπονα, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον.

Κατὰ πληροφορίας ἃς ἔχομεν ἡ ποσότης τοῦ οἴνου τῆς νήσου φέτος ὑπερτερεῖ τῆς περυσινῆς κατὰ τέσσαρα περίπου ἑκατομμύρια ὀκάδας. Πέρυσι τὸ ὁλικὸν ποσὸν ἦτο ἓξ περίπου ἑκατομμύρια ὀκάδων, φέτος δὲ εἶνε 10. Εὐτύχημα τοῦτο διὰ τοὺς ἀμπελουργούς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄλλοτε εἴπομεν ἡ ποσότης δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τίποτε ὅταν ἡ ποιότης δὲν εἶνε καλή. Ἐὰν οἱ ἀμπελουργοὶ προσπαθήσωσιν ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ ἀπαλλάξωσι τοὺς οἴνους τῆς πίσσης καὶ τῆς μεγάλης ποσότητος τοῦ ὕψου, τότε δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι θὰ ἦνε ἀληθὲς εὐτύχημα δι' αὐτούς. Ἐδόθη τέλος πάντων καλὴ ὥθησις πρὸς τοῦτο καὶ ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν νὰ ἦνε πολὺ εὐχάριστον τὸ ἀποτέλεσμα.

Ὡς ἐμάθομεν οἱ κάτοικοι τοῦ διαμερίσματος Σολέας αἰτοῦσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν σύστασιν Ἐπαρχιακοῦ δικαστηρίου ἐν Λεύκᾳ, ὡς κεντρικωτέρῳ χωρίῳ, ἡ δὲ αἴτησίς των ἐθεωρήθη ἔλλογος καὶ ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἑσπέρας ἐδόθη ἡ προαγγελθεῖσα ὑπὲρ τοῦ ἀξίου ἠθοποιοῦ κ. Π. Τσούκα παράστασις «ἡ Γαλάτεια» τραγῳδία τοῦ ἀειμνήστου ποιητοῦ Σπ. Βασιλειάδου. Δόκιμα ἀληθῶς μέγα διὰ τὴν ἑλληνικὴν σκηνὴν ὑπῆρξεν ὁ ἄωρος θάνατος τοῦ ποιητοῦ τῆς «Γαλατείας». Αἱ ἐν αὐτῇ ἀναπτυσσόμεναι φιλοσοφικαὶ καὶ ποιητικαὶ ἰδέαι, ἡ ὡραία καὶ εὔηχος Ἀττικὴ γλῶσσα, ἡ θαυμασία ἀλληλουχία καὶ ἁρμονικὴ σύνδεσις τῶν διαφόρων σκηνῶν τοῦ δράματος προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἀκροατοῦ. Ὁμολογοῦμεν ὅτι εἶνε τὸ μόνον ἑλληνικὸν ἔργον «ἡ Γαλάτεια» (ἴσως διότι ἔχει ὑπόθεσιν Κυπριακὴν) ἐξ ὅσων εἴδομεν τὸ ὁποῖον μᾶς κατέθελξεν. Ἴσως καὶ διότι παρεστάθη καὶ ἐπιτυχῶς, διότι ἀληθῶς ὅ τε κ. Π. Τσούκας ὡς ἀδελφὸς τοῦ Πυγμαλίωνος, ὁ κ. Κ. Βεντούρας, ὡς ὁ Πυγμαλίων αὐτὸς, καὶ ἡ κ. Μαρία Ἠσαΐου ὡς Γαλάτεια τὰ τῆς τραγῳδίας πρόσωπα ὑπεκρίθησαν ἐξαίρετα καὶ μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας. Ἐν συντόμῳ λέγομεν ὅτι ὅσοι δὲν προσῆλθον εἰς τὴν παράστασιν αὐτὴν ἔχασαν πολύ. —

Ὁ ἀξιότιμος διευθυντὴς τοῦ Θιάσου κ. Ξ. Ἠσαΐας θεωρήσας ὀρθὴν τὴν διὰ τοῦ παρελθόντος φύλλου ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν μας, παρεδέχθη ἀμέσως αὐτὴν καὶ χθὲς ἑσπέρας ἔδωκε παράστασιν ὑπὲρ τῶν Σχολείων (διότι ταῦτα ἐθεωρήθησαν ὡς χρήζοντα μεγαλειτέρας ἢ τὸ Νοσοκομεῖον συνδρομῆς) «Οἱ δύο Λοχίαι». Πλῆθος συνέρρευσεν ὅπως οὖν ἀρκετὸν τὰ δὲ διάφορα τοῦ ἀξιολόγου τούτου Θιάσου πρόσωπα ἔδειξαν ἔκτακτον ἀληθῶς ἱκανότητα. Συγχαίρομεν πᾶσι τούτοις καὶ συγχρόνως ἀπονέμομεν αὐτοῖς καὶ τῷ Θιασάρχῃ τὰς εὐχαριστίας τοῦ κοινοῦ.

Παράραμμα. Ἐν τῇ ἐν τῷ παρελθόντι ἀριθμῷ νεκρολογίᾳ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐκολοβώθη αὕτη δι' ἔλλειψιν χώρου, ἐγένετο καὶ τὸ ἑξῆς λάθος. Ἐν τῇ γ΄. σελίδι, α΄. στήλῃ 49ῃ γραμμῇ μετὰ τὴν λέξιν βιῶν, ἀνάγνωθι «συνεστέλλεσο καὶ»

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν πυκνῷ κύκλῳ συγγενῶν καὶ πολυαρίθμων φίλων ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ καλοῦ καὶ ἀξιαγαπήτου νέου κ. Νικολάου Δ. Ὑψαρίδου μετὰ τῆς ἀξιολατρεύτου δεσποινίδος κ. Πηνελόπης χατζῆ Θεοδ. Κακογιάννη. Τοῖς μελλονύμφοις εὐχόμεθα πάσῃ ψυχῇ ταχεῖαν τὴν στέψιν ὑπὸ οὐρανὸν διαρκῶς γελόεντα καὶ τὴν εὐδαιμονίαν διαβιλῶς ἐπ' αὐτοὺς ἐπιχέοντα.

Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συντάκτης καὶ ἐκδότης τοῦ καλοῦ περιοδικοῦ «Αἰγυπτιακοῦ Ἀστέρος» παρακαλεῖ τοὺς ἐν Κύπρῳ συνδρομητάς του νὰ ἐμβάσωσιν αὐτῷ τὴν συνδρομήν των.

Ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος.

Τὸ Νομοθετικὸν συμβούλιον προσεκλήθη ν' ἄρξηται τῶν συνεδριάσεών του ἐν Λευκωσίᾳ τὴν 17 Φεβρουαρίου ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 3 μ. μ.

— Εἰς τὸ διαμέρισμα Λάρνακος πλησίον τῶν χωρίων Ψευδᾶ, Μοσφυλωτῆς Πυργῶν καὶ ἁγίας Ἄννης πωλεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως γῆ ἐκ 360 στρεμμάτων κατάλληλος διὰ ἀμπέλια, ἀρὰ τεμάχια 5 στρεμμάτων.

— Ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ζώων ἐκ Κλαυδίας-Λίρακος Μαραθοβούνου, Κνοδάρων, καὶ Λευκωτίκου ἀπαγορεύεται καθὸ προσβεβλημένων ὑπὸ ἀσθενείας μιασματικῆς.

— Τὰ ἑξῆς νομοσχέδια θὰ τεθῶσιν ὑπ' ὄψιν τοῦ νομοθετικοῦ συμβουλίου. 1. Περὶ συστάσεως καταγραφῆς ἀκινήτου περιουσίας. 2. Ἐξαίρεσις τῶν βασιλικῶν πλοίων καὶ τῶν μεταφορικῶν ἀπὸ τοῦ λιμενικοῦ τέλους. 3. Τὴν τακτοποίησιν τῆς δεκάτης τῆς μετάξης καὶ τοῦ λινοσπόρου. 4. Τὴν κώλυσιν τῆς πρὸ τὰ ζῶα σκληρότητος.

— Ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Μ. Ἀρμοστὴς εὐηρεστήθη τὰ διατάξῃ τὰ ἑξῆς ἀφορῶντα τὸ Δημαρχεῖον Πάφου: 1 Ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν θέλει γίνεσθαι τὸ τρίτον Σάββατον τοῦ Μαρτίου ἑκάστου ἔτους. 2 Ἡ ἐκλογὴ θέλει γίνεσθαι ἐντὸς τοῦ Δημαρχείου μεταξὺ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 1 μ.μ. 3 Ὁ πρόεδρος, ἢ ὁ ἀντιπρόεδρος ἐν ἀπουσίᾳ του, πρέπει νὰ προεδρεύῃ εἰς πᾶσαν ἐκλογήν. 4 Ἡ ψηφοφορία θὰ λαμβάνῃ χώραν ἐν τῷ Δημαρχείῳ ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 12 καὶ τῆς 2 μ. μ. μέχρι τῆς 4 κατὰ τὴν ἀκόλουθον Δευτέραν. 5. Ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων θέλει λαμβάνει χώραν ἐνώπιον τοῦ προεδρεύοντος ὑπαλλήλου, καὶ ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ Δημαρχείου καὶ ἀντιπροέδρου.

Κύριε Συντάκτα.

Ἀναπεσὸν κεκοίμηται ὡς λέων» πλέον τὸ Δημαρχεῖον μας· «τὶς ἐγερεῖ αὐτό;» Κεκοίμηται ὡς λέων ἀλλὰ λέων σεσηπὼς πλέον καὶ ὄζων, τοῦ ὁποίου τὸ πτῶμα οὐδ' αἱ ἄμαξαι τοῦ ἰδίου Δημαρχείου δύνανται νὰ σηκώσωσι χωρὶς νὰ ἐκπτωματισθῶσι καὶ ἐκεῖναι. Καὶ ἐὰν διά τινων πράξεων προσπαθήσῃ νὰ κάμῃ γνωστὴν τὴν ὕπαρξίν του, κάμνει μόνον γνωστὴν τὴν ἀδιαφορίαν του πρὸς πᾶν δίκαιον τῶν πολιτῶν παράπονον.

Ἡ Λεμησσὸς εἶνε πόλις ἐμπορευομένη τοὺς οἴνους· κατὰ συνέπειαν καὶ ζῶα καθ' ἑκάστην ἔρχονται, καὶ βαρέλια εἰς τὰς ὁδοὺς θὰ προετοιμάζωνται ὅταν πρόκειται φόρτωσις, καὶ νερὸν ἐκ τούτων θὰ χύνεται εἰς τὰς ὁδούς. Ἑπόμενον λοιπὸν εἶνε ὅτι διὰ μὲν τὰ δύο πρῶτα πρέπει νὰ ἀδιαφορῇ τὸ Δημαρχεῖον διὰ δὲ τὸ τρίτον νὰ φροντίσῃ ὥστε πᾶσαν ὁδὸν εἰς τὴν ὁποίαν ἀφοῦ χυθῶσι νερὰ λιμνάζουν καὶ κατάντουν αὐτὴν ἀδιάβατον, νὰ διορθώσῃ αὐτὴν εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ λιμνάζουν. Παράδειγμα φέρομεν τὴν ὁδὸν «Κουμανδαριῶν» κεντρικὴν ὁδὸν ἀλλ' ἐλεεινοτέραν πασῶν. Τὰ νερὰ τὰ χυνόμενα ἐν αὐτῇ ἀπὸ βαρέλια τὰ ὁποῖα στενάζουν, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λείψουν βέβαια, ἡ ὁδὸς ὅμως αὐτὴ δύναται νὰ διορθωθῇ μὲ ἀσήμαντα ἔξοδα (χαλίκωμα εἰς τὰ πλάγια ὀλίγον προσκλινῆ καὶ ἐν τῷ μέσῳ στενὴ καὶ ὁπωσοῦν βαθεῖα αὐλαξ) εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ λιμνάζῃ πλέον ἐν αὐτῇ οὐδὲ ὀκᾶ νεροῦ καὶ ὅμως οὐδεμία πρόνοια. Μὰ λοιπὸν ἀφοῦ τοιαῦτα ἀναγκαῖα διὰ τὴν πόλιν καὶ μάλιστα Λεμησσὸν ἀναγκαζομένην ὡς εἴπομεν νὰ πάσχῃ ὑπὸ τοιούτων ὡς ἐκ τοῦ ἐμπορίου της, δὲν ἐπιβλέπονται, δὲν διορθοῦνται, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἢ ἡ Λεμησσὸς δὲν εἶνε κατάλληλος διὰ τοιοῦτο Δημαρχεῖον, ἢ τοιοῦτο Δημαρχεῖον δὲν ἁρμόζει διὰ τὴν Λεμησσόν.

Λεμησσῷ 17 Ἰαν. 87. **Φ.**

Κύριε Συντάκτα (ἐκ Λευκάρ. 19 Ἰαν. 87)

Καὶ ἑτέρου αὖθις ὀθωμανοῦ τὴν βάπτισιν ἀγγέλλω ὑμῖν. Οὗτος ὠνομάζετο Χαλὴλ Ἀζίζ μεταβὰντι δὲ πρὸ ἡμερῶν εἰς Λάρνακα ὅπως βαπτισθῇ δὲν τῷ ἐπετράπη τοῦτο ἄνευ κατηχήσεως, διὸ τῇ διαταγῇ τοῦ ἔχοντ. κ. Κ. ... ἐνόπτιον ... τοῦ ὑπὸν παρουσιάσθη κλπ. συμβουλὴν τοῦ πατρὸς μας κ. Καρύδου ὅπως ὁμολογήσῃ ὅτι τῇ ἐπιμόνῳ αὐτοῦ θελήσει ἀσπάζεται τὸν χριστιανισμόν, προσῆλθε τῷ Πανοσιωτάτῳ κ. Μελετίῳ Ἀρχιμανδρίτῃ τῷ θρόνου, παρ' ᾧ μένων ἐπὶ μίαν ὅλην ἑβδομάδα κατηχήθη ὑπ' αὐτοῦ. Χθὲς δὲ ἀφικόμενος εἰς Λεύκαρα ἐβαπτίσθη περὶ τὴν 8 μ. μ. ὥραν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ «Ὁ Ζωοποιὸς Σταυρός». Τούτου ἀνάδοχος ἦν ὁ παρ' ἡμῖν νέος κ. Κωνσταντῖνος Γεωργιάδης, οὗ τῇ δαπάνῃ ἠγοράσθησαν τ' ἀναγκαιοῦντα αὐτῷ φορέματα, ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίρομεν αὐτῷ ἐπὶ τῇ καλοκἀγαθίᾳ του.

Γ. Π.

Λάπιθος τῇ 16 Ἰανουαρ.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα.

Ἀκατανόητον τί παθὼν ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ὁ περιβόητος ἤδη Ἄρχων τοῦ δήμου Λαπίθου, ὁ καθ' ἡμᾶς οὗτος θερσίτης, ἀφῆσι τὴν ἀτάσθαλον γλῶσσάν του ἐλευθέραν νὰ ἐκτοξεύῃ οὕτως ἀναιδῶς καὶ ἀνερυθριάστως κατὰ τοῦ τυχόντος ἄνευ οὐδεμιᾶς αἰτιολογίας τοιαύτας καπηλικὰς ὕβρεις, οἵας οὐδ' ὁ ἔσχατος ἀχθοφόρος τῇ ἀληθείᾳ δὲν θὰ ἐπρόφερεν. Ἀγνοῶ κατὰ τίνων ἐχθρῶν του πνέει μένεα, καὶ ὁρμᾷ οὕτως πρὸς ἐκδίκησιν. Ἐνόησα ὅμως ὅτι ἡ στέρησις τοῦ Δημαρχιακοῦ μισθοῦ ἣν προβλέπει τοῦ ἀφῄρεσε τὰς φρένας καὶ παράφρων ὁ δυστυχὴς ὡς ὁ τελαμώνιος Αἴας ἐπὶ τοῖς ὅπλοις του ἐπιτίθεται κατ' ἀθώων προβάτων. Ἄξιος τῇ ἀληθείᾳ οἰκτιρμοῦ καὶ δέον νὰ ληφθῇ πρόνοια ὅπως μὴ στερηθῶσιν τοιούτου εὐπαιδεύτου (!!!) καὶ δραστηριωτάτου (!!!) Δημάρχου.

Ἔλαθον ἀφορμὴν νὰ ἀποδείξω πρόχθες τοῖς δημόταις καὶ τοι φειδομένως τὸ ποιὸν του καὶ τὴν καπίστην διαχείρισιν ἣν ἔδειξεν εἰς ἁπάσας τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας ἃς ἀνέλαβεν. Αἱ καπηλικαὶ καὶ δουλοπρεπεῖς ὕβρεις τὰς ὁποίας ἄνευ λόγου κατὰ πλείστων καὶ μάλιστα ἐπιφανῶν, ἐξεμεῖ, μαρτυροῦσι περὶ τῆς ποιότητος αὐτοῦ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας του, καί τοι σαφέστατον παράδειγμα ἔχομεν τὴν ἀθλίαν διαχείρησιν τῶν δημαρχιακῶν ὑποθέσεων, οὐχ' ἧττον ὅμως παρακαλῶ τοὺς κ. δημότας νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν καὶ ν' ἀναμνησθῶσιν ὁποίαν διαγωγὴν ἔδειξε πρὸ δύο σχεδὸν ἐτῶν ὅτε ἔγεινεν αὐτὸς ἀφορμὴ νὰ κλεισῃ ἐπὶ ἓν ἔτος τὸ παρθεναγωγεῖον.

Ἀπόδειξις προσέτι τῆς ποιότητος τοῦ ἀνδρὸς εἶνε ὅτι τὴν ἐκ μιᾶς λίρας συνδρομήν του ἣν ὑπὲρ τοῦ σχολείου πανηγυρικῶς ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ πέρυσιν, ἀρνεῖται νὰ δώσῃ σήμερον ὡς οἱ ἄλλοι ἔπραξαν. Πῶς λοιπὸν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ μία τοιαύτη διαγωγὴ, καὶ κατὰ πόσον εἶνε οὗτος ἄνθρωπος προνοῶν περὶ τοῦ κοινοῦ ἂς ἀποφανθῇ τὸ δημόσιον. Ἀλλ' ἐκεῖνος ὀφείλει τοὐλάχι-

στον νὰ σιωπᾷ ἐπωφελούμενος τὴν ἀνοχὴν τῶν συνδημοτῶν του.

Ταῦτα κ. συντάκτα χάριν τοῦ καλοῦ καταχωρήσατε παρακαλῶ ὑπ' εὐθύνην μου ἐν τινι γωνίᾳ τῆς ἀγαπητῆς «Σάλπιγγος».

* * *

Μόρφου τῇ 16 Ἰανουαρ. 1887.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Τὸ ἐνταῦθα παρθεναγωγεῖον ἤρξατο καὶ ἐφέτος λειτουργοῦν πρὸ τεσσάρων περίπου ἤδη μηνῶν, διευθυνόμενον ὑπὸ τῆς ἀξιολόγου διδασκαλίσσης Ζωῆς Α. Γεωργιάδου. Ἡ προρρηθεῖσα διδάσκαλος, ἐκτὸς τῶν γραμμάτων γυμνάζει καὶ τὰς φοιτώσας μαθητρίας καὶ εἰς διάφορα χειρατεχνήματα χωρὶς νὰ φεισθῇ κόπου ὅθεν ἀποδίδωμεν αὐτῇ τὸν πρῶτον ἔπαινον.

* * *

ΑΓΓΕΛΙΑ

Μεταφράσαντες ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὴν ἀστειοτάτην κωμῳδίαν «τὸν Κιθαρεπιοὶν τῆς Κρεμώνης» ἐκδίδομεν αὐτὴν προσεχῶς. Ἐπὶ τούτῳ ἐπικαλούμεθα τὴν συνδρομὴν πάντων τῶν φίλων καὶ τῶν φιλομούσων.

Ἀθήνησιν ὁ μεταφραστὴς —
Θ. Θεοδοτίδης

Ἐκ Λευκάρων.

Φίλη «Σάλπιγξ»! Εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ χωρίου μας μερικοὶ κακοποιοὶ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι εἶνε ἄξιοι τῆς μεγαλειτέρας τιμωρίας καὶ ὅμως μέχρι τοῦδε διαφεύγουν τῶν χειρῶν τῆς δικαιοσύνης. Ἐλπίζομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἀνακαλύψωμεν τούτους, νὰ τοὺς δημοσιεύσωμεν καὶ νὰ προσπαθήσωμεν νὰ τοὺς τιμωρήσωμεν. Τὰ κακουργήματά των εἶνε νὰ πυροπολοῦν ἢ νὰ ξύουν δένδρα πρὸς ἐκδίκησιν. Φαντάσθητε ποίου εἴδους θηρία εἶνε. Ἄλλοι περιέρχονται τὴν νύκτα τοῦ χωρίου μὲ ῥόπαλα εἰς τοὺς ὤμους καὶ ἀδιακρίτως κτυποῦν τὰς θύρας τῶν φιλησύχων ἀνθρώπων. Ἐλπίζομεν τέλος πάντων ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ ἀτακτήματα θὰ ἐκλείψωσι βαθμηδὸν ἐκ τοῦ χωρίου μας.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΙ ΤΗΡΗΜΩΝ

Μ. — Δέν μου λέγεις βρὲ Τηρήμων
σὺ ποῦ εἶσαι πιὰ εἰδήμων
τοὺς χοροὺς γιατὶ τοὺς κάμνουν
χωρὶς νύμφην χωρὶς γάμον;

Σ' τοὺς καιροὺς μου, μέσ' ς τοὺς γάμους
ἐδιδαν χοροὺς καὶ πάλους,
νὰ χορεύουν ἡ κοπέλλαις
π' ἀγαποῦν χοροὺς καὶ τρέλλαις.

Σήμερον 'ς τὴν μιὰν 'ς τὴν ἄλλην
τοὺς ἐμβαίνει 'ς τὸ κεφάλι,
κουβαλοῦν βιολιὰ παιγνίδια
κ' ὅλη νύκτα μέσ' ς τὰ σπίτια

χωρὶς γάμον χωρὶς φέστα
νά χορούς. καὶ σύρτα φέρτα
ἀνεμογυρίζουν ὅλοι
σὰν ἀνέμαις οἱ δραῦλοι.

ἐρωτᾶς τους τὴν αἰτίαν
καὶ σ' ἀρχίζουν φλυαρίαν
«εἶν' εὐγένεια ὁ πάλος
καὶ πολιτισμὸς μεγάλος»

Τ. — Ναὶ Μαρώλη μου πτωχέ μου
ἀκακε καὶ ἀγαθέ μου,
« εἶν' εὐγένεια ὁ πάλος
καὶ πολιτισμὸς μεγάλος»!!!

Σὰν χορεύουν κτίζουν ὅλα
τοῦ πολιτισμοῦ τ' ἀνώγια.
Σὰν τραττάρουν τὰ κουφέττα
ἐκεῖ τότε νέττα σκέττα....

Ἐ! Μαρώλ' ἂς σιωπήσω
γιὰ νὰ μὴ σὲ ἐρεθίσω.
Μ. — Βρὲ Τηρήμων νὰ μοῦ ζήσῃς
τίποτε νὰ μὴ μοῦ κρύψῃς

ὅλα πρέπει νὰ τὰ μάθω
νὰ γνωρίζω τὶ θὰ πάθω
Πέ μου, 'κάλεσαν καὶ σένα
εἰς χορὸν τωρὰ κανένα;

Τ. — Ὄχι. δὲν καλοῦν Μαρώλη
ἕνα ποῦ δὲν ἔχει κόρην.
Μ. — Βρὲ τί λέγεις; τοὺς Δραόλους!
ποῦ νὰ τοὺς κρεμάσουν ὅλους!

Γιὰ τ' αὐτὸ λοιπὸν ἐμένα
μὲ καλοῦσιν ὅλο ἕνα;
κ' ὁ ἀνόητος ἐγὼ
τίποτε νὰ μὴ σκεφθῶ!

Τ. — Ἂμ νομίζεις κὺρ Μαρώλη
γιὰ τὰ [illegible] σου κεῖ' ὅλοι
κάμνουν ἔχοδα μεγάλα
ς τὰ βιολιὰ καὶ τόσα ἄλλα

ἔλα σκέψου τὶ κερδίζουν
ἂν χορεύουν καὶ γυρίζουν;
ἂν νομίζῃς πῶς τὸ κάμνουν
γιὰ ὑγείαν, πουταλά μου,

τότ' ἐρώτα, γιὰ ὑγείαν
πῶς δὲν κάμνουν ἐργασίαν;
Μ. — Ἴσως τρῶν πολλὰ καὶ θέλουν
νὰ χορεύουν νὰ χωνεύουν.

Τ. — Χᾶ χᾶ χᾶ τὸν πουταλᾶν
κύτταξε ἐκεῖ μωλά!
μὲ τὰ χρόνια του τὰ τόσα
νὰ μὴ τἄχ' οὐδὲ δραχόσια!

Ἔ πτωχέ μου Μαρωλάκι
τάχασες βλέπω λιγάκι
Ἔλα πήγαινε μιὰ νύκτα
μόνος χωρὶς τὴν Τιτίκα

καὶ νὰ δοῦμεν ἂν σοῦ ποῦσι:
καλῶς ἦλθες, ἢ ἂν σὲ 'δοῦσι.
Βέβαια γιὰ νὰ χωνεύσουν
καὶ μαζῆ σου θὰ χορεύσουν.

Μ. — Θὰ τὸ κάμω καθὼς λέγεις
γιὰ νὰ 'δῶ ἂν ἀληθεύῃς.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Πελάτης ἔλεγε πρὸς Μεταπράτην. Δῶσέ μοι παρακαλῶ κύριε ἓν μικρὸν εὐθηνὸν ψαλίδιον.

Μεταπράτης. « Ἴσως θέλετε νὰ εἴπητε ἓν ζεῦγος ψαλίδων κύριε.

Πελάτης. « Θέλω νὰ εἴπω ἀκριβῶς ὅ τι εἶπον

Μεταπράτης. (Μετὰ δυσπιστίας δίδων αὐτῷ τὸ δεῖγμα) « τοῦτο δὲν ἔχει δύο πέταλα; καὶ δύο πέταλα δὲν ἀποτελοῦν ζεῦγος;

Πελάτης. « Καὶ σὺ ἔχεις δύο σκέλη· ἀποτελεῖς ἄρα καὶ τὸ ζεῦγος ἀνθρώπων;

Πρότυπον συζύγου. Ὁ κ. Ξ. ἐσυνείθιζε κάθε Σάββατον νὰ ἐπισκέπτηται τὴν σύζυγόν του ἥτις διήρχετο τὸ θέρος ἔν τινι ἐξοχικῷ χωρίῳ. Ἡμέραν τινὰ ἡ ἀμαξοστοιχία καθυστέρησε κατὰ μίαν ὥραν καὶ ἐπομένως δὲν εὗρεν ὡς τὸ σύνηθες τὴν σύζυγόν του εἰς τὸν σταθμὸν ἀναμένουσαν αὐτόν. Ἐπορεύθη λοιπὸν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ οἰκημά της ὅπου εὗρεν αὐτὴν ἐν τῇ κλίνῃ βαθέως καθεύδουσαν καὶ ἀφύπνισεν αὐτὴν ἠρέμα. « συγγνώμην ἀγάπη μου — εἶπεν ἁπλῶς ἡ σύζυγος — ἐνόμισα ὅτι ἡ ἀμαξοστοιχία συνεκρούσθη.

Λύσεις καὶ λιτῆρες τῶν παρελθ.

Τοῦ αἰνίγματος Μήτις — Μή τις: Οἱ κ. κ. Μ. Ι. Εὐθύβουλος, καὶ Γ. Κάρταλης.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Μὲ δ, μὲ βλέπεις στραφεῖς πρὸς τὰ ἄνω
μὲ χ, τοὐναντίον μὲ σ, εἶσαι σύ·
μὲ π, ὡς ἀσφάλειαν μ' ἔχεις ἐπάνω
ποῦ ὄντως;... συγγνώμην ἀρίθμησε σύ·

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

κριθὴ ἄπασα τὸ γομ.	γρ.	—160
» σιτάρι	»	120—130
» κόκκι	»	65—110
καπνὸς τῆς ἐνδ. ἡ ὀκὰ παράδ.		—60
σταφίδες ξηραὶ	»	55—60
» ῥαισταὶ	»	46—48
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας τὸ Χαλ. κατ. γρ.		115—120

(Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132)

ΤΗΣ « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τυμβιος.—Ἐν Λάρνακι ὁ Κύριος Μ. Ὀρφανίδης.—Ἐν Βαρωσίοις ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης.—Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Πάφου ὁ Κ. Ι. Πηλαβάκης.—Ἐν Κυθραίᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Ἰω Κυριακίδης.—Ἐν Λαπίθῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶ. —Ἐν Τρικώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λευκᾶ. —Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Δ. Ἠλιάδης διδάσκαλος Λιοναρίσσου.—Ἐν Λευκάροις ὁ Κύριος Μ. Ἱερωνυμίδης, Κωμοδίκης

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Καίρῳ ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαΐδ ὁ Κύριος Α. Μαυρομουστάκης.—Ἐν Τάντᾳ ὁ Κύριος Ἀριστείδης Λοΐζου.—Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμματίων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κλ. κλ. τὰ ὁποῖα ἐκτελεῖ τάχιστα καὶ κάλλιστα διὰ στοιχείων λαμπρῶν καὶ διαφόρων εἰς οἱανδήποτε εὐρωπ. γλῶσσαν καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»